

§ 96 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) utraciły, począwszy od kampanji 1933/34, t. j. od 1 września 1933 r., charakter gorzelni rolniczych, mają prawo do jednorazowego odszkodowania na zasadach, ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

2. Prawo do odszkodowania mają jedynie te gorzelnie, które do końca kampanji 1932/33 r. posiadały charakter gorzelni rolniczej i przydział prawa odpędu.

§ 2. 1. Odszkodowanie, o którym mowa w § 1, ustalone będzie w wysokości równej wartości wywaru, otrzymanego przy produkcji spirytusu na poczet zasadniczych kontyngentów zakupu, przydzielonych danej gorzelni w kampanjach 1930/31, 1931/32 i 1932/33 łącznie, przyczem wartość wywaru, otrzymanego przy produkcji 1 hl. 100% spirytusu, ustala się na 5,80 zł od każdego hektolitra 100% spirytusu.

2. Jeżeli gorzelnia nie miała przydzielonego kontyngentu zakupu spirytusu w jednej lub dwóch z podanych w ust. 1 kampanji, przyjmuje się dla każdej brakującej kampanji najniższy zasadniczy kontyngent zakupu spirytusu, przydzielony gorzelniom w danym województwie w danej kampanji.

§ 3. Orzeczenia, wynikające z wykonania rozporządzenia niniejszego, wydają władze skarbowe II instancji. Od wydanych przez władze te orzeczeń służy zainteresowanemu odwołanie do Ministerstwa Skarbu w terminie dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

§ 4. 1. Odszkodowania nie będą przysługiwały tym gorzelniom, którym na podstawie przepisów § 327 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235), Minister Skarbu w terminie do dnia 30 czerwca 1935 r. przyzna charakter gorzelni rolniczych.

2. Gorzelnie, które były nieczynne w kampanji 1933/34 i 1934/35 z powodu pozbawienia ich charakteru rolniczego (§ 1) i którym Minister Skarbu na podstawie postanowień, wymienionych w ustępie poprzedzającym, przyzna ten charakter, otrzymają w kampanji 1935/36 dodatkowy kontyngent zakupu w wysokości równej sumie kontyngentów zakupu, które byłyby im przydzielone w dwóch poprzednich kampanjach, gdyby nie utraciły charakteru gorzelni rolniczych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

237.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 5, 6, 14, 17, 34, 35, 36, 39 i 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) w brzmieniu ustawy z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 9 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 76) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 7 dodaje się następujące nowe zdanie: „Jeżeli wywożone wyroby zawierają oprócz cukru buraczanego także cukier skrobiowy, powyższą normę zawartości cukru w wyrobach należy przyjmować dla obu cukrów łącznie”.

2) W § 8:

a) skreśla się w ust. 1 wyrazy: „ani też cukru skrobiowego z wyjątkami przewidzianymi w § 9.”

b) dodaje się w ust. 3 po wyrazach: „może dotyczyć tylko” — wyraz „opodatkowanego”.

3) Paragraf 9 skreśla się.

4) Paragraf 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Przedsiębiorca, zamierzający korzystać ze zwrotu podatku od cukru, powinien pisemnie zgłosić wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wyrobów cukrowych właściwemu rejonowi kontroli skarbowej. W zgłoszeniu należy podać: a) imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy, bądź firmę i siedzibę przedsiębiorstwa wysyłającego; b) datę i miejsce, skąd nastąpi wysłanie, oraz kraj, do którego wyroby mają być wysłane; c) urząd celny, przez który ma nastąpić wywóz zagranicę, albo — o ile chodzi o wywóz na obszar W. M. Gdańska — urząd celny, do którego ma być przekazana przesyłka; d) ilość i rodzaj opakowań, nazwę i wagę brutto wyrobów; e) ilość i rodzaj wewnętrznych opakowań w przesyłce; f) rodzaj i wagę netto poszczególnych rodzajów wyrobów; g) zawartość cukru buraczanego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto; h) zawartość cukru skrobiowego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto oraz i) ogólną ilość cukru (osobno buraczanego i skrobiowego), zawartego w wyrobach, od którego ma być zwrócony podatek.

2) Zamiast dokładnej ilości cukru, zawartego w poszczególnych rodzajach wyrobów, można wymienić w podaniu jej minimalną wysokość i odpowiednio do tego oznaczyć ogólną ilość cukru w wyrobach.

3) Urzędnik kontroli skarbowej sprawdzi zgodność treści zgłoszenia z rzeczywistością, ewentualnie pobierze próby wyrobów oraz dokona odprawy przesyłki; wynik tych czynności urzędnik stwierdzi na zgłoszeniu."

5) Paragraf 15 otrzymuje następujące brzmienie:

"Jeżeli przedsiębiorca zobowiąże się pisemnie wyrabiać określone rodzaje wyrobów o stałe jednokowej zawartości cukru, złoży odpowiednie wzory wyrobów oraz wynik urzędowego badania tych wyrobów i będzie wywoził tylko wyroby, odpowiadające tym wzorom, natenczas nie będzie podlegała urzędowemu badaniu każda przesyłka co do zawartości cukru, chyba, że przy odprawie powstałyby wątpliwości co do zawartości cukru w wysyłanych wyrobach i zgodności ze złożonymi wzorami. W każdym razie organa władzy skarbowej, dokonywające odprawy wyrobów, będą pobierały od czasu do czasu próbki tych wyrobów celem zbadania zawartości cukru; jeżeli przytem wynik badania będzie niższy więcej niż o 1% od zawartości cukru, ustalonej w złożonych wzorach tych wyrobów, koszt badania poniesie przedsiębiorca, w innych przypadkach koszt badania próbki obciąża Skarb Państwa."

6) Paragraf 19 skreśla się.

7) W § 20 ust. 1 skreśla się drugie zdanie o treści:

"Jednakże taki tryb postępowania stosuje się tylko do takich przetworów owocowych, do których nie użyto cukru skrobiowego."

8) Paragraf 21 otrzymuje następujące brzmienie:

"1) Celem otrzymania zwrotu podatku powinien przedsiębiorca wniesić podanie do właściwej izby skarbowej za pośrednictwem właściwego rejonu kontroli skarbowej; do podania należy dołączyć zgłoszenie, o którym mowa w § 11, dowód wywozu wyrobów zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska i ewentualnie wynik urzędowej analizy próbki wyrobów."

2) Izba skarbowa przyznaje i asygnuje przedsiębiorcy przypadający do zwrotu podatek."

9) W § 25 dodaje się następujący nowy ustęp 2-gi:

"2) Usuwanie z cukru skażonego środka skażającego (odkażanie cukru) jest zabronione. Nie uważa się za odkazywanie zabiegów, stosowanych przy rozpuszczaniu cukru bezpośrednio przed podaniem go pszczołom."

10) Paragraf 28 otrzymuje następujące brzmienie:

"Nieopodatkowany cukier, cukrzyca lub odcieki, przeznaczone na paszę, oraz nieopodatkowany cukier, przeznaczony do podkarmiania pszczoł, powinny być skażone środkami, wskazanymi w zezwoleniu na pobór tego cukru (§ 34)."

11) W § 33 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

"2. Organizacje, wymienione w ustępie poprzedzającym, obowiązane są prowadzić księgę przychodu i rozchodu cukru według załączonego wzoru Nr. 2, do której powinny być dołączone zaświadczenia izb rolniczych o ilości uli pszczoł, posiadanych

przez osoby uprawnione do poboru nieopodatkowanego cukru do podkarmiania pszczoł."

12) Ustęp 3 § 33 skreśla się.

13) W § 34 dodaje się dwa następujące ustępy:

"2) Przedsiębiorca, zamierzający nabyć cukier, zwolniony od podatku, powinien złożyć w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych podanie, w którym należy podać uzasadnienie potrzebnej ilości cukru, środek skażenia i produkt, jaki ma być wyrabiany z tego cukru."

3) Zezwolenia na pobór nieopodatkowanego cukru dla podkarmiania pszczoł mogą być wydawane tylko na podstawie zaświadczeń właściwych izb rolniczych, stwierdzających, jaką ilość uli pszczoł posiadają osoby, ubiegające się o wydanie zezwolenia."

14) W § 44 dodaje się dwa następujące nowe ustępy:

"2) Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której orzeczenie w administracyjnym toku instancji jest ostateczne."

3) Odwołanie ma być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia."

15) W § 49 ustęp 1 skreśla się wyraz "się", a w jego miejsce wstawia się wyrazy: "Minister Skarbu."

16) § 66 otrzymuje brzmienie następujące:

"W każdej cukrowni powinna się znajdować w pomieszczeniu, służącym do ważenia cukru, legalizowana waga i odważniki. Oprócz takiej wagi, przeznaczonej do użytku przedsiębiorstwa, powinna się znajdować w temże pomieszczeniu waga, przeznaczona do wyłącznego użytku służbowego urzędników skarbowych."

17) W § 68 ustęp 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

"Po zważeniu w sposób wyżej określony i zapisaniu do księgi magazynowej przenosi się cukier w obecności urzędnika skarbowego do magazynu."

18) W § 69 ustęp 1 dodaje się na końcu następujące nowe zdanie:

"Ponadto na osobnych tabliczkach, umieszczonych przy poszczególnych stertach cukru, powinna być oznaczona ilość cukru, jaka się znajduje w odnośnej stercie."

19) W § 70:

a) w ustępie 1 skreśla się zdanie trzecie, a w jego miejsce wstawia się zdanie o następującej treści: "Przy takiej rewizji sprawdza się szczegółowo na podstawie obliczenia ilości opakowań i wagi netto cukru w tych opakowaniach pozostałość gotowego cukru, porównyując ją z pozostałością książkową. W razie powzięcia przez organ rewidujący wątpliwości co do dokładności wagi netto cukru w poszczególnych opakowaniach należy dla określenia ubytku, bądź nadwyżki przeważać co najmniej 1% cukru znajdującego się w magazynie i na podstawie wyników ważenia ustalić przeciętną wagę jednego opakowania, która służy za podstawę do określenia rzeczywistego zapasu cukru. Wybór opakowań przy przeważaniu cukru należy do organu rewidującego.";

b) ustęp 3-ci otrzymuje brzmienie następujące:

„O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w odpowiedniej księdze kontroli przez całą jej szerokość. Przedsiębiorca wytwórni lub jego zastępca, o ile jest obecny przy rewizji, podpisuje wpis rewizyjny w księdze i ewentualnie zaznacza przytem swoje uwagi co do treści wpisu.”

20) W § 71:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie stwierdzenia ubytku cukru ponad 0,3% cukru w poszczególnych opakowaniach bądź naczyniach lub braku całych opakowań z cukrem, zapisuje się natychmiast całą brakującą ilość cukru na rozchód w odnośnych księgach cukrowni, przedsiębiorstwo zaś obowiązane jest zapłacić od niej podatek spożywczy w ciągu trzech dni. Ubytki cukru powstałe w poszczególnych opakowaniach lub naczyniach do powyższej wysokości mogą być uzupełnione z posiadanych przez przedsiębiorstwo zapasów cukru bez opłaty podatku. Użycie cukru bez opłaty podatku na uzupełnienie ubytku może nastąpić jedynie w obecności urzędnika kontroli skarbowej. Z czynności tej należy spisać protokół w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz protokołu należy przesłać urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych, a drugi pozostawić w przedsiębiorstwie, jako dowód odnośnej pozycji rozchodu cukru bez opłaty podatku.”

b) ustęp 3 skreśla się, ustęp zaś 4 otrzymuje kolejną numerację 3.

21) W § 74 ustęp 1 dodaje się następujące nowe zdanie:

„Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych może zezwolić na wywiezienie z cukrowni lub wolnego składu mniejszej ilości cukru, aniżeli 100 kg.”

22) W § 82 punkt a) skreśla się wyrazy: „przychodzie i”.

23) W §§ 17, 22, 59, 70 i 85 zastępuje się wyrazy: „inspektor kontroli skarbowej” wyrazami: „Kierownik rejonu kontroli skarbowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

238.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słoju.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 2 paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słoju (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 882) otrzymuje następujące brzmienie:

„2) za 100 kg maki (poz. tar. celnej przywozowej 27 pp. 1 i 2) wykazującej po spaleniu:

a) do 0.8% popiołu	zł. 10.—
b) powyżej 0.8% do 2.5% popiołu	„ 8.—
c) powyżej 2.5% do 3.3% popiołu	„ 6.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

239.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zwinienia Urzędu Depozytów Sądowych we Lwowie.

Na podstawie art. 265 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwija się Urząd Depozytów Sądowych we Lwowie utworzony rozporządzeniem z dnia 8 maja 1905 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

Czynności tego Urzędu i przechowane w nim depozyty sądowe wraz z księgami i dokumentami obejmują właściwe sądy we Lwowie i Kasa Urzędu Skarbowego we Lwowie w myśl zarządzenia o depozytach sądowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1935 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Obrachunkową z dnia 8 maja 1905 r. dotyczące utworzenia cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

240.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

w sprawie umarzania zaległych w postępowaniu cywilnym a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

Na podstawie art. 117 ust. 3 i 127 ust. 1 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 837) zarządzam co następuje: